

79 og hafið þjer með nefndu brjefi yðar beiðst samþykkis míns til þessarar ráðstöfunar
14. júní. stjórnarnefndarinnar.

Útaf þessu gefst hinum heiðruðu stiptyfirvöldum hjermeð til vitundar, að við þá ráðstöfun má standa, sem stjórnarnefnd landsbókasafnsins hefur gjört í ofangreindu efni.

80
16. júní. **Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir suðuramtinu um ógildingu á fjárveiting sýslunefndar** — Í þóknanlegu brjefi, dagsettu 6. p. m., hafið þjer, herra amtmaður, skýrt frá álitu amtsráðsins í suðuramtinu viðvíkjandi umkvörtun, er hjeraðslæknir Páll Blöndal hafði sent hingað útaf því, að amtsráðið með úrskurði um sýslusjóðsreikning Borgarfjarðarsýslu fyrir árið 1880 hefir synjað honum um 25 kr. þóknun, er honum hafði verið greidd úr sýslusjóði fyrir ferð til almenns fundar á Þingvöllum árið 1876, er tveir alþingismenn höfðu kvatt til, til þess meðal annars að ræða um algjörða útrýmingu fjárkláðans, með því amtsráðið áleit, að lagaheimild hafi vantað til að leggja þetta gjald á sýslusjóðinn.

Útaf þessu læt jeg ekki hjálíða hjermeð þjónustusamlega að tilkynna yður, herra amtmaður, yður til þóknanlegrar leiðbeiningar og til frekari birtingar, að jeg ekki finn ástæðu til að fella hinn hjer um rædda amtsráðsúrskurð úr gildi, og það því síður, sem kostnaður þessi ekki kemur fram í sýslusjóðsreikningnum fyrri en 4 árum eptir að hann telst að vera áfallinn, og málefni það, er hann reis af, auk þess að það eptir lögum eigi heyrði undir þann verkahring, er sýslunefndunum er afmarkaður með sveitarstjórnarlögnum, enganveginn getur álitizt að hafa verið sjerstaklegt sýslumálefni fyrir Borgarfjarðarsýslu.

81
18. júní. **Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir vesturamtinu um borgun fyrir bólusetningu.** — Með þóknanlegu brjefi, dagsettu 13. septemberm. f. á., hafið þjer, herra amtmaður, sent mjer til úrskurðar kæru hjeraðslæknisins í 6. læknishjeraði yfir því, að þjer hafið sett niður reikning bólusetjara Einars Magnússonar fyrir bólusetningu í Sanda prestakalli og Dýrafjarðarþingum árin 1882 og 1883, þannig að þjer hafið synjað honum um alla borgun fyrir þá af hinum bólusettu, er bólan kom ekki út á, hvort sem þeir voru bólusettir í fyrsta sinn eða endurbólusettir, en fyrir þá, sem bólan kom út á, hafið þjer veitt 25 aura borgun, að því leyti þeir voru bólusettir í fyrsta sinn, en 12½ eyri, að því leyti þeir voru endurbólusettir, en nefndur bólusetjari hafði reiknað sjer hina umgetnu borgun í báðum tilfellum án tillits til þess, hvort bólan hafði komið út eða ekki.

Um þetta málefni skal jeg þjónustusamlega tilkynna yður það, er nú segir.

Eins og tekið er fram í brjefi yðar, er einungis lagaheimild til að greiða borgun fyrir bólusetningu, þegar bólan kemur út. Þessa lagaheimild er að finna í konungsbrjefi 24. marz 1830 5. gr., þarsem rjettur bólusetjaranna til að fá borgun fyrir bólusetninguna beinlínis er bundinn því skilyrði, að bólan komi út. En með því að konungsbrjef þetta ekki álizt að snerta endurbólusetningu, og aðrar ákvarðanir ekki heldur eru til um borgun fyrir hana, þá verða ekki reglur um slíka borgun byggðar á öðru en venjunni; og með því það á stundum hefur þótt nauðsynlegt að koma fram almennri endurbólusetningu, og þessu hefur ekki getað orðið framgengt, nema bólusetjurunum væri

greidd einhver þóknun fyrir ómak sitt, hefur sú venja myndast, að minnsta kosti í suð- 81
 uramtinu og vesturamtinu, að greiða fyrir endurbólusetningu helming þeirrar borgunar, 18. júní.
 sem eptir ofanefndu konungsbrjefi frá 1830 á að greiðast fyrir bólusetningu í fyrsta
 sinn, en þarð bólan kemur miklu sjaldnar út á þeim, sem eru endurbólusettir, og ó-
 makslaunin fyrir endurbólusetninguna þessvegna opt mundu verða næsta lítil, ef þessi
 lága borgun væri bundin því skilyrði, að bólan kæmi út, hefur að vísu stundum verið
 veitt borgun fyrir endurbólusetningu, án tillits til þess, hvort bólan hefur komið út eða
 ekki, en hitt sýnist þó vera hið eðlilegasta í sjálfu sjer, að skilyrðið fyrir borguninni sje
 hið sama, hvort sem er að ræða um endurbólusetningu eða bólusetningu í fyrsta sinn.

Jeg finn því eptir atvikum ekki næga ástæðu til að breyta hinum ofan um-
 getna úrskurði yðar, og skal jeg þjónustusamlega skora á yður að tilkynna kærandanum
 þessi úrslit málsins.

Brjef landshöfðingja til landlæknisins um heimild smáskamtalækna til lyfja- 82
 verzlunar. — Í þóknanlegu brjefi, dags. 20. þ. m., hafið þjer, herra landlæknir, eptir 21. júní.
 beiðni hjeraðslæknisins í 9. læknishjeraði, gjört fyrirspurn til mín um það, hvort skottu-
 læknar, er nefna sig smáskamtalækna, hafi heimild til að reka nokkra lyfjaverzlun á
 Íslandi.

Útaf þessu læt jeg ekki hjálða að gefa yður til vitundar, að eins og yður mun
 vera kunnugt hafa apotekararnir einkaleyfi til meðalaverzlunar, og að það er vitaskuld,
 að skottulæknar ekki hafa heimild til að brjóta á móti þessu einkaleyfi, þótt þeir kalli
 sig smáskamtalækna.

Brjef landshöfðingja til sýslumannsins í Skagafjarðarsýslu um hallærislán. — 83
 Með þessu brjefi veitti landshöfðingi Skagafjarðarsýslu 1000 kr. lán úr viðlagasjóði til 25. júní.
 að afstýra hallæri í sýslunni, en amtsráðið hafði áður veitt samþykki sitt til lántöku
 þessarar.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir suður- og vesturamtinu um lán 84
 handa Strandasýslu til að kaupa fyrir þjargræðisgripi. — Með þessu brjefi veitti 2. júlí.
 landshöfðingi Strandasýslu 6000 kr. lán úr viðlagasjóði til að kaupa fyrir þjargræðisgripi
 handa þurfandi sýslubúum, en amtsráðið í vesturamtinu hafði á fundi sínum 18. og 19.
 júní samþykkt lántöku þessa.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir norður- og austuramtinu um með- 85
 ferð á eptirskildum fjármunum strókumanns. — Í þóknanlegu brjefi frá 6. febr. þ. á., 8. júlí.
 hafið þjer, herra amtmaður, í tilefni af hvarfi Hjartar nokkurs Jónssonar úr Saurbæjar-
 hreppi í Eyjafjarðarsýslu, borið upp þá fyrirspurn, hvernig framvegis skuli farið með
 þær eignir þessa manns, sem hann hefur skilið eptir, og hvort nokkuð geti verið því
 til fyrirstöðu, að farið verði í þessu tilfelli eptir 6. og 7. gr. í tilsk. 11. sept. 1839,
 þótt lagaboð þetta sje eigi lögleitt á Íslandi.